

יומן החדשות

● הקרן לעידוד הקולנוע הישראלי יוצאת, סוף סוף משינת החורף הנצחית שלה. השבוע יודיעו הח"כים **אברהם שריר** ו**יערי אמורי** במסיבת עיתונאים, שהצ'ליחו להוסיף עוד עשרה מיליון לירות, לכסף שהצטבר כבר בקופה (כ-9.5 מיליון). כן יודיעו על הפרוייקטים הראשונים ש'הקרן תשתתף במימון. בעלי הסינויים הטובים ביותר הם **דני וקסמן**, שסרטו **טונות על סף סיום**; הצלם **דני דניצ'ה**, העומד לביים את סרטו הראשון; **רפאל רביבו**, ישראלי שסרטו הראשון, ה**בועה**, נעשה בשווייץ. ו**דני וולמן**, המכין סיפור על לידת בירושלים, בתקופה שבין מלחמת העולם השנייה למלחמת העצמאות.

● מנייריוק מבשר **אלכס מוסרס** על מסע הפצה חסרת-קדים, לדבריו, שעורכת חברת ישראל לסרטה של השחקנית במאיה **מיכל בתי-אדם** — בין השורות, הסרט, שהופק על-ידי **משה מזרחי**, יוצג באוקטובר בפסטיבל סן-פרנסיסקו. הבכורה של הסרט בנייריוק, בבית-קולנוע חדש טיננה 5, בשדרה השלישית, בינתיים זכתה מיכל בכיקורות קודמות אהודות בעיתוני יוקר כמו **וילג' וויס** ו**וסט-אנג'לס טיימס**. לקראת הבכורה יפרסם הירחון פלייבוי כמה צילומים פיקנטים מן הסרט. בכך ימשיך מסורת של טיפול בכוכבים ישראליים, אחרי שבעבר הציג כבר את **ניצה שאול** בשוגג קטן ובאחרונה פירסם מיכאל צילומים מתוך הקונסרט מלובלין של **מנחם גורן**.

● המפיק **ג'ין קורמן**, הבמאי הקנדי **אריק טיל** וחברת ישראל פילם מכינים ב'דחתנות את צילומי סרט הטלוויזיה **מרי וג'וזף**: סיפור אהבה, שיחלו ב-23 ביולי, בתפקיד הנשי הראשי חופיע **בלאנש בלייק**, שיתיה הבת הצעירה של משפחת וייס בסדרה **שואה**. מרי וג'וזף יופק בפעם לה בין ישראל פילם לבין מפיקים קנדים. בי חודש אוקטובר מצפים לבואה של מישלחת מפיקי-סרטים קנדים, שתבדוק מקרוב את תנאי העבודה ואת האפשרויות הגלומות בתעשיית הישראלית.

● בכורת הסרט התג הגדול אדום, שצולם בישראל בקיץ שעבר, בבימויו של **סמואל פולר** ובתפקיד **ג'ין קורמן**, נזרעה לחג המולד הקרוב. חברת יונייטד ארטיסטס תפיץ את הסרט בארצות-הברית. המפיק הישראלי יהיה חברת שבועה כוכבים. ● המפיק הישראלי **ארגון מילצ'ץ** נכנס כשותף מלא להפקת סידרת הטל-וויזיה היקרה ביותר בתולדות הטלוויזיה האמריקאית, מצדה, כניסתו לשותפות הג'דילה את תקציב הסרט, המסתכם בכ-15-20 מיליון דולר. בדרכו ללוס-אנג'לס, לי-תמימת העיסקה עם חברת יונייטד (שותף לא-רע למפיק ישראלי), עבר בפאריס ותחת שם על הסכם הפצה של דיזנגוף 99 בגר'מניה ובאוסטריה, עם המפיק היהודי הגר'מני **סם ויינברג**. יחד עם יורכב פסקול גרמני ובחודש אוקטובר תוחל הפצתו בי 100 בתי-קולנוע בשתי הארצות. מילצ'ץ עוסק גם בהכנות אחרונות להסרת קצר חשמלי של הבמאי **סרג' גיינסבורג**, שכתב את התסריט יחד עם **ג'רארד בראד** (הידוע כשותפו הכימעת קבוע של **רומן פולנסקי**). הסרט יצולם בישראל בהשתתפות **איובל אדואיני**, **ג'ין ברי-קין** והשחקן הדני השווה **כיום בצרפת**, **נילס ארסטרום**. את ההפקה בארץ תבצע חברת סרטי רול.

סרטים

המהפכה בעיהום

לשורות הבאות יש ערך אינפורמטיבי בלבד. אין שום כוונה להמליץ או להביע דעה ולהשפיע על צופה-הקולנוע הישראלי שיילך לראות או שיימנע מלראות את הסרטים שבהם המדובר, ואת בגלל סיבה פשוטה. הסרטים הללו לא הוצגו בעבר בישראל, וקשה לראות מתי יוצגו בעתיד, אם בכלל. מפיצי הסרטים מעדיפים לחסוך את הסיחה ללקוחותיהם. מה שאינם יודעים, אינו מוזיק להם.

מה שאינם יודעים, במיקרה זה, הוא על ערכו של הקולנוע ההונגרי בכלל, ועל חשיבותו של במאי בשם מיקלוש יאנקסו בפסטיבלים. האיש הזה התחיל לעשות סרטים לפני 25 שנים. את סירטו הראשון באורך מלא הוא עשה לפני עשרים שנה ומעלה. הוא זכה בפסטיבל בינלאומיים אינספור,

כישוף

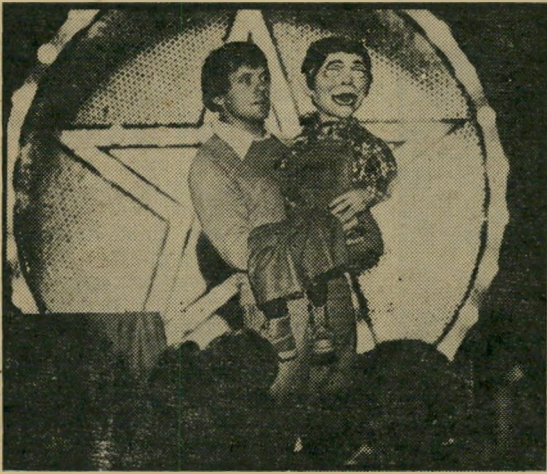
בלי קסם

הגורם הנוסף (אורלי, תל-אביב, ארצות-הברית) — גם שינוי שמו של הסרט בעברית מכישוף, כפי שהוא נקרא בלעז, להגורם הנוסף אינו יכול להושיענו. זהו סיפור על הבדרן המתוסכל, שנכשל כאשר ניסה למשוך את תשומת-לב הקהל בתעלולי קלפים, אולם זוכה בהצלחה מסחררת כשהוא הופך לוונטרילוקיסט (מדבר מתוך הבטן), ובעזרת תכסיס זה משוחח, כביכול, על הבימה, עם בובת עץ המנבלת פיה בעסיסיות ומוציאה החוצה, בחוצפה, את כל מה שהבדרן הביישן חושש לומר בקול רם.

מכאן והלאה, זהו מיקרה קלאסי של פיצול אישיות, כאשר האיש נקרע בין הנפש השקטה, הצנועה והנחבאת אל הכלים שעיצב לעצמו, לבין השחצנות הביריונית והאלי-מה של בובת העץ, שהיא, כמובן, הצד השני של אותו מטבע.

פחד מצלמות הטלוויזיה ובדיקה רפואית, מבחינים את הבדרן מן העיר אל הכפר שבו גדל, שם הוא פוגש בנערה שהעריץ פעם, אשר נישאה בינתיים לאחר-אישיותו החדשה ופירסומו של הבדרן קוסמים לאשה המוכנה ליצור עימו יחסים. בשלב זה מתערבים גורמים חדשים בהתגש-מות הרומן הזה.

סוף עקוב מדם, ששאל לא מעט רעיונות מהיצ'קוק, צריך עקרונות לסמר את שיער הקהל. אבל השחקן לשעבר, ריצ'רד אטנבורו, הוא במאי שכל מעשה שלו צפוי מראש.

אנתוני הופקינס והבובה — פיצול האישיות

התסריטאי, ויליאם גולדמן, אחרי שהוציא גם את התירור צים הקלושים שהיו בסיפור, להתנהגות הגיבור (לא אהבו אותו בבית-הספר, נערת חלומותיו דחתה אותו), הותיר סיפור שרירותי שקשה לתת בו אמון. אנתוני הופקינס ואן מרגרט עובדים קשה מאד כדי להסתיר את התפריט, ואולי זאת הבעיה הגדולה שלהם. עבודת השחקן הינה הדבר האחד שלא צריך להראות לקהל.

על שוטרים

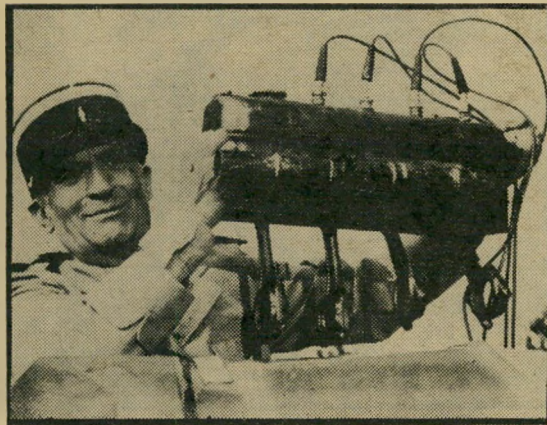
ושוטרים

מפגשים מצחיקים (אלבי, תל-אביב, צרפת) — מלבד העובדה שבגיל 71 נראה לווי דה-פינס כאדם בעל מרץ המעורר התפעלות, קשה להבדיל בין פרק חדש זה בהשתוללויותיו, לפרקים הקודמים. במיוחד קשה להבדיל אותו מכל מעשיות ומעללי השוטרים מסן-טרופה, שאליהם מצטרף סרט זה.

הפעם נפגשים השוטרים עם אורחים מן החלל החיצון, הנוחתים בחללית. חזותם היא כשל סתם בני תמותה מן השורה (כולל השוטרים עצמם) וההבדל היחיד בינם לבין תושבי כדור-הארץ הוא שכאשר מכים על חזיהם, בוקע משם צליל של חבית בירה ריקה (בערך אותו צליל שבוקע מראשם של השוטרים).

מה יכול לווי דה-פינס לעשות, בהתקפות הזעם והעצ-בנות המפורסמות שלו — שרק דונאלד דאק עולה עליהם — זה ידוע כבר מזמן, והוא עשה כאן הכל. גם כשרונותיהם של שאר השוטרים המאיישים את כוח המישרטה של עיירת הקיט המפורסמת, אינם בגדר סוד, וגם הם מפגינים את שלומיאליותם בנאמנות. העובדה שכמה מהם, כמו מישל גאלאברי (מפקדו הישיר של דה-פינס) או ז'אק וילרה (הצעיר והשמן מכולם), הספיקו בינתיים להוכיח את עצמם כשחקנים לכל דבר, בתפקידים דרמטיים מכובדים, ולא רק כמקוינים, אינה מפריעה להם לשוב בסרט זה אל אישיותם הישנה והבדוקה.

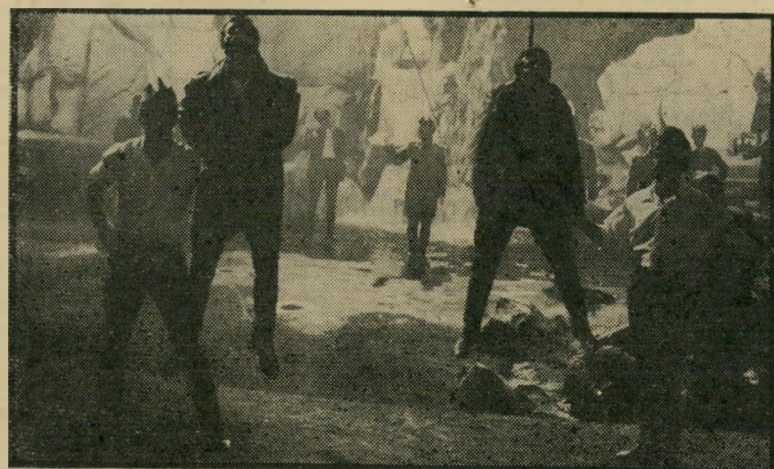
אשר למרכיב המדע-הבדיוני, שהושאל מכל המקורות

לווי דה פינס: פרק נוסף בהשתוללויות

האפשריים, מפלישת גונבי הגופות ועד למיפגשים מן הסוג השלישי, כל מאמץ אפשרי נעשה על-מנת לחסוך בהוצאות. האפקטים המיוחדים הקשורים לנחיתת החללית או לצני-לום הפנים היחידים בה, הם פרימיטיביים להפליא, והעובדה שאנשי החלל לובשים צורה אנושית רגילה, חוסכת, כמובן, עמל רב ממחלקת האיפור והתיאור. היתרון בסרט זה הוא שאין בו הפתעות. מי שאוהב את דה-פינס יאהב סרט זה לא פחות מן הקודמים, ואילו האחרים ממילא לא ידרכו באולם הקולנוע.

נחשב כבר מזה זמן רב לאחד הבמאים החשובים והמעניינים בקולנוע המודרני, והיום הוא כבר נמצא בשלבי ירידה ו-

התלויים: חידים שסירבו להיזהם במידת-העולם הראשונה פרס ליאנקסו על כל יצירותיו ב'רפסודיה הונגרית'